

اللَّهُمَّ يَا مُنْتَهَى مَطْلَبِ الْحَاجَاتِ، وَيَا مَنْ عِنْدَهُ نَيْلُ الطَّلِبَاتِ، وَيَا مَنْ لَا يَبِيعُ نِعْمَهُ بِالْأَثْمَانِ، وَيَا مَنْ لَا يُكْذِرُ عَطَايَاهُ بِالْإِمْتِنَانِ، وَيَا مَنْ يُسْتَعْنَى بِهِ وَلَا يُسْتَعْنَى عَنْهُ، وَيَا مَنْ يُرْعَبُ إِلَيْهِ وَلَا يُرْعَبُ عَنْهُ، وَيَا مَنْ لَا تُفْنِي خَزَائِنُهُ الْمَسَائِلَ، وَيَا مَنْ لَا تُبَدِّلُ حِكْمَتَهُ الْوَسَائِلَ، وَيَا مَنْ لَا تُنْقِطِعُ عَنْهُ حَوَائِجُ الْمُحْتَاجِينَ، وَيَا مَنْ لَا يُعْنِيهِ دُعَاءُ الدَّاعِينَ.

خداوندا ای نهایت درخواست و تقاضای نیازها، و ای آنکه نزد اوست به دست آوردن خواسته‌ها و ای آنکه نعمت‌هایش را به بها و قیمت نمی‌فروشد، و ای آنکه بخشش‌هایش را به منت گذاشتن، تیره و ناصاف نمی‌کند، و ای آنکه به سبب او بی‌نیاز می‌شوند و از او بی‌نیاز نمی‌شوند، و ای آنکه به او رغبت می‌کنند و از او روی برنتابند، و ای آنکه درخواست‌ها، گنج‌هایش را از بین نمی‌برد، و ای آنکه دست‌آویزها، حکمتش را تغییر نمی‌دهد، و ای آنکه رشته حوائج نیازمندان از او قطع نمی‌شود، و دعای دعاکنندگان او را خسته و درمانده نمی‌کند.

تَمَدَّحْتَ بِالْغِنَاءِ عَنِ خَلْقِكَ وَأَنْتَ أَهْلُ الْغِنَى عَنْهُمْ، وَنَسَبْتَهُمْ إِلَى الْفَقْرِ وَهُمْ أَهْلُ الْفَقْرِ إِلَيْكَ، فَمَنْ حَاوَلَ سَدَّ خَلْقِهِ مِنْ عِنْدِكَ وَرَامَ صَرْفَ الْفَقْرِ عَنْ نَفْسِهِ بِكَ، فَقَدْ طَلَبَ حَاجَتَهُ فِي مَطَانِهَا وَأَتَى طَلِبَتَهُ مِنْ وَجْهِهَا، وَمَنْ تَوَجَّهَ بِحَاجَتِهِ إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ جَعَلَهُ سَبَبَ نُجْحِهَا دُونَكَ، فَقَدْ تَعَرَّضَ لِلْحِرْمَانِ، وَاسْتَحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ قَوْتَ الْإِحْسَانِ.

خود را به بی‌نیازی از آفریدگانت ستودی، و تو شایسته بی‌نیازی از آنانی و آنان را به فقر نسبت دادی و آنان فقیران نسبت به تو هستند، پس هر کس که بکوشد رفع نیاز و احتیاج کند از نزد تو، و تصمیم بگیرد که فقر را به وسیله تو از خود دور نماید، حاجتش را از محل درست آن طلب کرده، و به دنبال درخواست و خواهشش، از راه صحیح و درستش آمده، و کسی که برای حاجتش به یکی از آفریده‌های تو رو کند یا او را به جای تو وسیله رسیدن به نیازش قرار دهد؛ محققاً خود را در معرض محرومیت قرار داده و سزاوار از دست رفتن احسان تو گشته است.

اللَّهُمَّ وَلِيَّ إِلَيْكَ حَاجَةٌ قَدْ قَصَرَ عَنْهَا جُهْدِي، وَتَقَطَّعَتْ دُونَهَا حِيلِي، وَسَوَّلَتْ لِي نَفْسِي رَفْعَهَا إِلَيَّ مِنْ يَرْفَعُ حَوَائِجَهُ إِلَيْكَ، وَلَا يُسْتَعْنَى فِي طَلِبَاتِهِ عَنْكَ، وَهِيَ زَلَّةٌ مِنْ زَلَلِ الْخَاطِئِينَ، وَعَشْرَةٌ مِنْ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ، ثُمَّ انْتَبَهْتُ بِتَذْكَيرِكَ لِي مِنْ غَفْلَتِي، وَنَهَضْتُ بِتَوْفِيقِكَ مِنْ زَلَّتِي، وَنَكَصْتُ بِتَسْديدِكَ عَنْ عَثْرَتِي،

خداوندا برای من در پیشگاه حضرتت حاجتی است که دست طاقت و توانم از دست‌یابی به آن کوتاه است و رشته چاره‌ام، بدون لطف تو بریده است و نفسم در نظرم چنین آراسته که رفع نیازم را از کسی بخواهم که رفع نیازهایم را از تو می‌خواهد و در حاجاتش از تو بی‌نیاز نیست؛ این درخواست حاجت از غیر تو لغزشی است از لغزش‌های خطاکاران و افتادنی است از افتادن‌های گناهکاران. آنگاه به یادآوری تو، از خواب غفلت بیدار شدم؛ و به توفیق تو از عرصه‌گاه لغزشم برخاستم؛ و به راهنمایی تو از افتادنم به وادی خطر بازگشتم؛ و از علل درافتادن به گمراهی دست برداشتم.

وَقُلْتُ سُبْحَانَ رَبِّيَ كَيْفَ يَسْأَلُ مُحْتَاجٌ مُّحْتَاجًا، وَأَنْتَ يَرْغَبُ مُعْدِمٌ إِلَى مُعْدِمٍ؟ فَقَصَدْتُكَ يَا إِلَهِي بِالرَّغْبَةِ، وَأَوْفَدْتُ عَلَيْكَ رَجَائِي بِالثَّقَةِ بِكَ، وَعَلِمْتُ أَنَّ كَثِيرَ مَا أَسْأَلُكَ يَسِيرٌ فِي وُجْدِكَ وَأَنَّ خَطِيرَ مَا أَسْتَوْهَبُكَ حَقِيرٌ فِي وَسْعِكَ، وَأَنَّ كَرَمَكَ لَا يُضِيقُ عَنْ سُؤَالِ أَحَدٍ، وَأَنَّ يَدَكَ بِالْعَطَايَا أَعْلَى مِنْ كُلِّ يَدٍ،

و گفتم: منزّه و پاک است پروردگارم، چگونه نیازمندی از نیازمند دیگر درخواست کند و از کجا تهی‌دستی به تهی‌دستی دیگر میل و رغبت نشان دهد؟! روی این حساب-ای خدای من- با اشتیاق و شوق آهنگ تو کردم؛ و از باب اطمینان به تو، امیدم را به سوی حضرتت آوردم. و دانستم آنچه را از تو می‌خواهم، هر چند زیاد باشد، در کنار دارایی‌ات اندک است؛ و چیزهای باارزشی که بخشش آن را از تو درخواست می‌کنم، در جنب توانایی‌ات کوچک و بی‌مقدار است؛ و دایره کرم و بزرگواری‌ات با تقاضای هیچ‌کس تنگ نمی‌شود؛ و دست بخشندگی‌ات از هر دستی برتر است.

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْمِلْنِي بِكَرَمِكَ عَلَى التَّفَضُّلِ، وَلَا تَحْمِلْنِي بِعَدْلِكَ عَلَى الْإِسْتِحْقَاقِ، فَمَا أَنَا بِأَوَّلِ رَاغِبٍ رَغِبَ إِلَيْكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَهُوَ يَسْتَحِقُّ الْمُنْعَ، وَلَا بِأَوَّلِ سَائِلٍ سَأَلَكَ فَأَفْضَلْتَ عَلَيْهِ وَهُوَ يَسْتَوْجِبُ الْحِرْمَانَ.

خداوندا بر محمد و آلش درود فرست و مرا به کرم و بزرگواری‌ات بر دست یافتن به احسانت یاری ده و از باب عدالتت بر کفیری که سزاوار آنم دچار مکن؛ من اولین رغبت‌کننده‌ای نیستم که به حضرتت رو آورده، پس به او عطا کرده‌ای و حال آن‌که سزاوار ممنوع شدن از عطایت بوده؛ و اولین خواهنده‌ای نیستم که از تو درخواست حاجت کرده و تو بر او احسان کرده‌ای در حالی که مستحق محرومیت از احسان تو بوده است.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ كُنْ لِدُعَائِي مُجِيبًا، وَمِنْ نِدَائِي قَرِيبًا، وَلِتَضَرَّعِي رَاحِمًا، وَلِصَوْتِي سَامِعًا، وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي عَنْكَ، وَلَا تَبْتِئْ سَبَبِي مِنْكَ، وَلَا تُوجِّهْنِي فِي حَاجَتِي هَذِهِ وَغَيْرِهَا إِلَى سِوَاكَ، وَتَوَلَّنِي بِنُجْحِ طَلْبَتِي وَقَضَاءِ حَاجَتِي، وَتَبَلَّ سُوْلِي قَبْلَ زَوَالِي عَنْ مَوْقِفِي هَذَا، بِتَيْسِيرِكَ لِي الْعَسِيرِ، وَحُسْنِ تَقْدِيرِكَ لِي فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ.

خداوندا بر محمد و آتش درود فرست و مستجاب کننده دعایم باش و به ندایم توجه کن و به زاری ام رحمت آر و صدایم را شنوا باش، و امیدم را از حضرتت قطع مکن و دست آویز مرا از خود جدا مساز و در این حاجتم و دیگر حوایجم، مرا به سوی غیر خودت روانه مکن. و با برآورده شدن تقاضایم و روا شدن حاجتم و رسیدن به مطلبم؛ پیش از برخاستن از جایم و با آسان ساختن مشکلم و با سرنوشت خوبی که در تمام امور برایم رقم می‌زنی، کارساز من باش.

وَصَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، صَلَاةً دَائِمَةً نَامِيَةً لِانْقِطَاعِ لِأَبْدِهَا، وَلَا مُنْتَهَى لِأَمَدِهَا وَاجْعَلْ ذَلِكَ عَوْنًا لِي وَسَبَبًا لِنَجَاحِ طَلِبَتِي إِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ وَمِنْ حَاجَتِي يَا رَبُّ «كَذَا وَ كَذَا»

و بر محمد و آتش درود فرست؛ درودی همیشگی و ابدی که برای مدتش انقطاعی و برای زمانش پایانی نباشد؛ این درود را برایم مدد و جهت برآورده شدن حاجتم، سبب قرار ده؛ همانا تو بزرگ و گسترده و کریمی، و از حاجت من است ای پروردگام:

آنگاه حاجتت را می‌گویی، سپس سر به سجده می‌گذاری و در سجده می‌گویی:

فَضْلُكَ أُنْسِنِي، وَإِحْسَانُكَ دَلَّنِي، فَاسْأَلُكَ بِكَ وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَنْ لَا تُرَدَّنِي خَائِبًا.

عطا و بخششست به من آرامش می‌دهد و احسانت راهنمایی‌ام می‌کند؛ و به حق خودت و به حق محمد و آتش - که درودت بر آنان باد- از تو می‌خواهم که مرا از پیشگاهت ناامید برنگردانی.